

[Hanne Reintoft.]

dyre. Det er en socialpolitik, som man rundt om i landets kommuner næsten ikke kan få fremskridtspartiet til at føre, selvfølgelig fordi man står og gasser over for befolkningen med en lettelse af skattetrykket. Men så skal man ikke komme her og sige, at man for ingen pris vil have børn fjernet, når man ikke vil være med til at gøre den samfundsmæssige indsats, det koster at undgå det, og det at tage selve lejligheden og hjemmet fra en familie er nu et ganske afgørende grundlag også for alle de floskler, vi har hørt her om familielivet.

Erlendsson (FP):

Hvis jeg hørte rigtigt, var det, fru Hanne Reintoft talte om, at nogle børn var indlagt på hospital. Det er jo ikke det, der er tale om. Fru Hanne Reintoft har tidligere talt om, at de var institutionsanbragt. Lad os nu få debatten ned på et rimeligt plan, fru Hanne Reintoft.

Formanden:

Der er yderligere anmodet om to korte bemærkninger. Sædvanligvis diskuterer vi jo ikke på korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Eva Rothenborg (FP):

Der er i alt i Ishøj blevet udsat 4 familier, som havde i alt 8 børn. Ingen af disse børn er institutionsanbragt. 3 familier har fået deres husleje betalt af kommunen, dvs. uden senere refusion. 11 af familierne var uden videre flyttet, inden fagedforretning var anmeldt, og det er disse, man betegner som vandrende familier. 9 fagedforretninger er tilbagekaldt af AAB. 1 familie betalte sin husleje. Det handler hele vejen igennem om familier, der får maksimal boligsikring og social støtte. Desuden er 1 død, overhovedet for familien. 1 af de nævnte er flyttet allerede i foråret, men er alligevel for en ordens skyld taget med i opgørelsen.

(Kort bemærkning).

Forespørgeren (Wamberg) (FP):

Jeg skal indskrænke mig til at oplyse fru Hanne Reintoft om, at mine oplysninger har jeg fra borgmesteren i Torslunde-Ishøj. Er de ikke korrekte, må jeg henvide fru Hanne Reintoft til denne borgmester.

Jeg er klar over, at han har sin samlede kommunalbestyrelse bag sig undtagen kommunister og SF.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ressortomlægning af administrationen af statens istjeneste [af Arentoft m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXVIII. Fremsat 7/11 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Finansministeren har ordet på statsministerens vegne.

Finansministeren (Heimesen):

Jeg skal ikke på forhånd afvise, at der kan være visse rationaliseringsmæssige gevinster ved en flytning af statens istjeneste til forsvarsministeriet, men det er jo ikke nogen tilfældighed, at istjenesten ligger hos handelsministeren. Som det bl. a. fremgår af handelsministerens fulde titel, er han også søfartsminister, og som sådan er han ansvarlig for den civile søfart, og det er i denne egenskab, han har ansvaret for isbrydertjenesten.

Af mange grunde må vi håbe, at vi ikke får en hård vinter, men skulle det ske, så er jeg ikke i tvivl om, at det måtte være søfartsministerens ansvar i hvert fald i fredstid, hvilke sunde og bæltter man først og fremmest måtte holde åbne, og hvilke skibe der først og fremmest skulle have isbryderassistance.

De generelle retningslinjer for de enkelte isbryderes anvendelse fastlægges af isbrydningsrådet i samråd med lederen af statens istjeneste, og isbrydningsrådet består af repræsentanter for handelsministeriet og forsvarsministeriet, Københavns havn, Sammenslutningen af danske Havne, Danmarks Rederiforening, DFDS, Rederiforeningen for mindre Skibe og Rederiforeningen af 1895. Ved en overflytning af istjenesten som foreslået måtte vi derfor sikre os, at handelsministeren fortsat har mulighed for at bære dette ansvar gennem sin adgang til

[Finansministeren.]

at udstede retningslinjer for isbrydningsrådets virksomhed.

Om dette spørgsmål kan løses tilfredsstillende ved en ressortændring, og om en sådan i øvrigt vil indebære så væsentlige fordele, at den bør gennemføres, kan jeg ikke tage stilling til i dag. Jeg er bekendt med, at spørgsmålet tidligere har været overvejet, men jeg er naturligvis indstillet på at lade fordele og ulemper ved en overflytning af istjenesten fra handelsministeriet til forsvarsministeriet undersøge på ny.

For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at lovændring i givet fald ikke er nødvendig og heller ikke ville være betimelig, sådan som forslaget synes at forudsætte. Ændringen af sagsfordelingen mellem ministrene sker efter grundlovens § 14 ved kgl. resolution.

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning om ressortomlægning af administrationen af statens istjeneste er vel omtrent et af de mest overflødige forslag, der nogen sinde har været behandlet i dette folketing. Det reelle i denne sag er nemlig, at folketinget, hvad denne sag angår, kan vedtage hvad som helst, uden at der behøver at ske nogen ændring i den retning, som det her er foreslået.

Det burde ikke være nødvendigt at fortælle de medlemmer af fremskridtspartiet, som har foreslået denne ændring, hvad det var, de skrev under på, da de i sin tid blev valgt som folketingsmedlemmer. Men med dette forslag synes jeg nok det kunne være nødvendigt at fortælle dem, at det, de skrev under på, var grundloven, og jeg synes nok, at det kan konkluderes, at fremskridtspartiets medlemmer ikke har haft nogen anelse om, hvad det var, de skrev under på, da de blev valgt.

Det har siden parlamentarismens indførelse i Danmark været kongen alene, som bestemmer disse ting, som er foreslået af fremskridtspartiet, og der står også i grundlovens § 14, at kongen bestemmer regeringens antal af ministre og forretningernes fordeling imellem dem. Det kan just ikke siges, at dette forslag er i over-

ensstemmelse med disse grundlovens bestemmelser.

Men da jeg ikke skal give yderligere næring til fremskridtspartiets forfølgelsesvanvid, skal jeg ikke foreslå, at dette forslag afvises, men skal nøjes med at konstatere, at det, vi også har set i mange andre situationer, nemlig fremskridtspartiets forkærlighed for papirnusseri, også giver sig udtryk ved dette beslutningsforslag.

Det burde være sådan, at fremskridtspartiet her på Christiansborg skulle beskæftige sig med lovgivningsarbejde i stedet for, som tilfældet er, at gå ind i det administrative arbejde, men vi er jo efterhånden ved at være vant til fremskridtspartiets mere eller mindre ubehjælpomme forslag. Vi vil fra socialdemokratiets side, som ministeren også udtalte det, være villige til at se, om der kunne være tale om besparelser på området.

Røtzler Møller (V):

Da mit partis ordfører, hr. Jens Peter Jensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne klargøre vores stilling til dette forslag.

Forslagets hensigt kan vel være god nok, nemlig rationalisering og besparelser, men vi synes ikke, midlet er egnet. Vi mener, at der næppe kan opnås besparelser på vedligeholdesarbejder, idet arbejdskraftforbruget vel må antages at være ens, uanset hvor det gennemføres, og søværnet har ikke ledigt mandskab, så der må altså hentes arbejdskraft udefra.

I isbrydningsperioder kan en del af det nødvendige mandskab måske nok hentes i søværnet, men det kan vel indebære øget arbejdsløshed blandt de søfarende, der netop i isperioder er særlig stor, fordi en del mindre skibe ligger tilbage, og der er således næppe for det offentlige totalt set nogen besparelse her.

I øvrigt skal vi pege på, at skibsfarten fraråder en sådan overflytning, ligesom skibsfarten har givet udtryk for den måde, man samarbejder på i det hele taget.

Venstre har intet imod udvalgsarbejde, men vi er meget skeptiske over for forslaget.

Aase Olesen (RV):

Da afgørelsen vedrørende ressortområderne ikke er folketingets, finder det radi-

[Aase Olesen.]

kale venstre ikke anledning til at anbefale, at folketinget bruger tid på dette forslag til folketingsbeslutning, men vi kan naturligvis ligesom de tidligere ordførere være villige til at se på sagen i udvalget, hvis vi ikke kan finde på mere vigtige ting at tage os af.

Lowzow (KF):

Da hr. Haunstrup Clemmensen ikke kan være til stede, skal jeg sige på det konservative folkepartis vegne, at vi vil da altid gerne være med til at hjælpe, hvis fremskridtspartiet har svært ved at formulere nogle tanker, og vi vil derfor gerne tage en debat i udvalget om dette forslag, men i øvrigt synes vi, det er et forslag, som ikke ligefrem kan hidse os op til de store tanker. De ting, der bliver foreslået i det notat, vi har modtaget, er jo ting, som allerede praktiseres. Men vi vil da gerne hjælpe.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan som andre ordførere sige, at dette i og for sig ikke er en folketingsopgave. Jeg kan også på SF's vegne sige, at vi ikke ønsker at udvide forsvarsministeriets ressort, så vi har ingen sympati for forslaget og er ikke interesseret i at medvirke til dets gennemførelse.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg kan som de foregående tilsige på kristeligt folkepartis vegne, at vi vil medvirke til at kigge på dette forslag under et udvalgsarbejde. Det er svært at overse, men det er da muligt, der ligger noget fornuftigt og nogle besparelser heri, så jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Kaj Hansen (DKP):

Hvis jeg skulle være venlig, måtte jeg karakterisere det som beskæftigelsesterapi i fremskridtspartiets gruppe. Nu kan man undre sig over dette forslag. Måske bør man ikke undre sig over, at det netop kommer fra hr. Arentoft, som har en vis tilknytning til søværnet.

Nu er det jo slet ikke noget, der afgøres her, og derfor er det ganske malplaceret at fremsætte det forslag, men jeg vil da gerne sige, at hvis man andre steder, hvor det

afgøres, skulle have tanker i den retning, så vil jeg gerne hermed bekende, at vi modsætter os absolut, at istjenesten også kommer under NATO.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arentoft) (FP):

Jeg vil gerne først takke de fleste ordførere for tilsagn om velvillig udvalgsbehandling og dernæst takke den fungerende statsminister, fordi han ikke umiddelbart afviser forslaget. Den fungerende statsminister nævnte, at vi må håbe på, at vi ikke får en hård vinter. Det er egentlig ganske sjovt at se, da nu den fungerende statsminister også er finansminister, at der netop står i forslaget til finanslov, at de tal, der er nævnt omkring istjenesten, for så vidt forudsætter, at man ikke får en hård isvinter. Det er selvfølgelig, fordi pengene kommer ind ad anden vej.

Det er nok rigtigt, som den fungerende statsminister sagde, at en eller anden må udstede retningslinjer for isbrydningsrådet, men om det netop behøver at være handelsministeren, om det ikke lige så godt kunne være forsvarsministeren, det er en sag, som vi nok bør drøfte i udvalget.

Men jeg er i al fald glad for, at den fungerende statsminister vil tage det op til overvejelse, for det fører mig frem til hr. Kaj Poulsen, der kort og godt karakteriserede forslaget som værende overflødigt, fordi det efter grundlovens § 14 er kongen alene, der bestemmer fordelingen af ministrenes forretninger. Jeg har opfattet grundlovens § 14 således, at det reelt er statsministeren, og jeg kan også godt sige, at jeg i første omgang havde lavet det som et lovforslag om ændring af loven om statens istjeneste, men af en af sekretærerne i udvalget blev gjort opmærksom på, at det var ikke den rette måde at gøre det på, det skulle fremsættes som et forslag til folketingsbeslutning. I dette forslag til folketingsbeslutning opfordrer vi statsministeren til at foretage denne ressortomlægning, og hvis et flertal i folketinget opfordrer statsministeren til at foretage denne ressortomlægning, så er jeg ganske overbevist om, at statsministeren absolut vil tage det op til overvejelse og endog i en positiv retning.

Samtidig vil der ligge en besparelse på

[Arentoft.]

omkring 2 mill. kr. ved at foretage denne ressortomlægning, og det er dog også penge, som kan tælle, selv om det nok er pebernødder i det store regnskab.

Hr. Røtzler Møller sagde, at hensigten er god nok, men at man fra skibsfartens side ikke var helt glad for forslaget. Der kan jeg, netop som hr. Kaj Hansen sagde, sige, at jeg har jo en fortid i søværnet, og jeg kan sige, at samarbejdet med skibsfarten er aldeles fortrinligt; man har jo også allerede planlagt det såkaldte skibsfartsnævn, man har den såkaldte NCS-tjeneste, altså Naval Control of Shipping-tjeneste, alt det, der skal fungere, så snart man kommer over i en alvorlig og tilspidset situation. Alle disse ting fungerer på den mest fortrinlige måde, også under øvelser o. lign., så derfor kan jeg ikke helt være enig med hr. Røtzler Møller i den anklage.

Hr. Lowzow sagde sådan lidt arrogant, at man gerne ville støtte fremskridtspartiet med en sådan forenkling og med udformningen. Men forudsætningen for, at vi overhovedet kan udforme noget, er selvfølgelig, at der kan foretages denne ressortomlægning. Den skal vi først have vedtaget, før vi kan komme til detaljerne.

Så tror jeg i og for sig ikke, at jeg behøver at tilføje mere, men jeg glæder mig til udvalgsarbejdet, og jeg synes, at der har været nok så positive tilkendegivelser, som jeg håber kan føre til et godt resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Landbrugsudvalget (9/12 75):

Udtræder: Ove Jensen

Ny stedf.: Tange

Grønlandsudvalget (9/12 75):

Udtræder: Arentoft

Nyt medlem: Kjærulff-Schmidt

Udtræder: Halvgaard

Nyt medlem: Maisted

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. december, kl. 11 med følgende dagsorden:

1) *Forespørgsel til udenrigsøkonomiministeren af Erik Holst m. fl.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen [af Maisted m. fl.].

Mødet hævet kl. 15.16.